

1. תלמוד ירושלמי מסכת סנהדרין דף נא ב'

כתב כי "וידבר ה' אל מנסה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא עליהם את שר הצבא אשר למלך וילכדו את מנסה בחחים. מהו בחחים בכירו מניקיה. א"ר לוי מולא של נחשות עשו לו וננתנו אותה בתוכה והיו מסויקין תחתיו שכיוון שראיה שצרכטו צרה לא הניח ע"ז בעולם שלא הזכירה כיון שלא הועיל לו כלום. אמר זכור אני שהי אהב מקרה אותו את הפסוק הזה בבית הכנסת: "בצער לך ומצורך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקהל כי אל רוחם ה' אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם" הרוי אני קורא אותו. אם עונה אותו מوطב ואם לאו הא כל אפייא שווין. והוא מלאי השרת מסתמן את החלונות שלא תעלת תפילתו של מנסה לפניו הקב"ה והוא מלacci השרת אומרים לפני הקב"ה הרובנו של עולם אדם שעבד ע"ז והעמיד עצם בהיכל אתה מקבלו בתשובה? אמר להן אם איןני מקבלו בתשובה הרי אני נועל את הדלת בפני כל בעלי תשובה. מה עשה לו הקב"ה חתר לו חתירה מתחת כסא הכבוד שלו ושם עתני. הדא היא כתיבת "ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחינותו וישיבחו" ... וישיבו ירושלים למלכותו. במה השיבו שמואל בר בונא בשם רבינו אחא בר רוח השיבו כמה דתימר משיב הרות. וידע מנסה כי ה' הוא האלהים. באותו שעה אמר מנsha איתך דין ואיתך דין.

טא. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קג ב'

תנו רבנן מנסה היה שונה חמשים וחמשה פנים בתורת כהנים נגד שני מלכוטו אחאב שמנים וחמשה ירבעם מאה ושלשה.

טב. אורות התשובה ט, כה

התשובה נוטלת את הרצון, שכבר נתגש במעשה וקנה לו כח הוויה של גבורה, עד שבר בעוז גם את העז של המוסר והאמונה, ומכוון שהאדור האלמי מתעורר יפה, והרצון נערך מעהר מעיקרו, איןנו חזר לתהו כי"א פועל הוа בעוז על יסודו של עולם להטבי

בהוויה כולה רצון כביר לאור וטוב, וצדונות נעשים כזכיות ממש.

טב. מכות ז, א

משנה אלו הן הגולין ההורג נפש בשגגה. היה מעגל במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה משלשל בחבית ונפלה עליו והרגתו, היה יורד בסולם ונפל عليه והרגתו- הרי זה גולה. אבל אם היהמושך במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה דולה בחבית ונפלה החבל ונפלה עליו והרגתו, היה עולה בסולם ונפל عليه והרגתו- הרי זה אינו גולה. זה הכלל כל שבודך ירידתו גולה ולא בדרך ירידתו אינו גולה :

טג. ילקו יי' ד/ג רכג רכד

- נתכון לעשות דבר המותר ועשה דבר אחר [אסורה], כגון שנתקו לחתוך את התלוש וחתח את המוחבר-אינו חיב כלום. ויש אומרים דמותעסך בשבת אינו חשיב כלל כמעשה עבירה, ופטור ומותר למורי.

- דברים המותרים לעשות בשבת, ובשעת עשייתן אפשר שתיעשה בגללו מלאה, ואפשר שלא תיעשה, אם לא נתכון לאויה מלאכה, הרי זה מותר. כיצד? מהלך אדם על גבי עשבים בשבת ובלבד שלא יתכוין לתולשן.

טג. פשיט נד

שבעה דברים שנבראו העולם ואלו הן תורה ותשובה וכן וגיהנום וכסה הכבוד ובית המקדש ושמו של מישיח.

טד. רמב"ס, הלכות תשובה . פרק שני הלכה ד

מדרכי התשובה להיות השב צווק תמיד לפניו השם בביבי ובתנונאים, ועשה צדקה כפי חחו, ומתפרק הרבה מן הדבר שחתא בו. ומשנה שמו, כלומר: אני אחר ואני אותו האיש שעשה אותן המעשים, ומשנה מעשו יכול לטובה ולדרך ישירה, גולה ממקומו, שגולות מכפרת עון מפני שגורמת לו להכנע ולהיות עני ושפלה רוח.

טב. ספר יערות דבש - חלק ראשון - דריש א

קבלת תשובה מחותא הוא מגדר תחיית המתים, כי רשות בחיו קרויה מת, וכאשר ישוב הרי זה בכל מחיה מותים, וכאשר אדם חוטא סר נשפטו, ויתפלל להקב"ה שיחיהו בטול של תחיית המתים.

טא. פנסקי הראייה א (טרע"ט-טרצח"ה) ט (טרע"ט-טרצח"ה)

כשם שיש הפרש בין תשובה מהאהבה, שבראשונה זדונות נשות כשוגות, ובאחרונה כזכיות, ככה יש הפרש בין המדריגות שבתשובה מהאהבה, בין שהיא מסוג אהבת עולם, או מסוג אהבה הרבה. התשובה שהיא מהאהבת עולם מתחפה היא לזכיות, אבל הדבר דומה כאילו היה פעם איזה חטא, ונתהף בכך התשובה לזכות. ואפילו אם נרומים את הציור עד שנאמר שההתהפקות הזאת היא פועלת למפרע, אבל מ"מ היה חטא פעם בעולם, ונתהף למפרע לזכות. אבל בתשובה הבאה מכחה של אהבה הרבה, הרי מתגלה שימושים לא היה כלל חטא בעולם, כי אם הוא מAIR באור של זכות מתחלה ועד סוף.

טב. א. התשובה יא,

וכל תשובה מהאהבה באה עד אותו המקור הפנימי, שמשם כל העשו **הוא טוב** ובניין של תום וירוש למפרע, והזדונות המתחפכים לזכיות אינם צריכים ליצירה חדשה כי"א להתגלוות מקורותם; כי גם השמים החדשניים והארץ החדשנה, שעתיד הקב"ה לעשות בימי מישיח, אינם צריכים חדש, כי קיימים וקיימים הם, שנאמר: "כאשר השמים החדשניים והארץ החדשנה אשר אני עשה עמידים", יעדמו לא נאמר, אלא עמידים.

טג. איכה רבבה ג טו

(ס) ר' חלבו שאל את ר' שמואל בר נחמן אמר לו מפני ששמעתי עלייך שאתה בעל אגדה מהו דין כתיב ' סכotta בען לך מעבור תפלה ' אמר לו נמשלת תפלה במקווה ונמשלת תשובה כים: מה מקווה זו פעמים פתוחה פעמים נועלה כך שעריו תפלה פעמים נועלים פעמים פתוחין אבל הים הזה לעולם פתוח כך שעריו תשובה לעולם פתוחין.

טז. אורות התשובה טו, ח

כשהאדם שבתשובה ואני מניה את תשובתו, ע"פ שיש בידו דברים המعقבים את התשובה, שנדמה לו שאינו יכול לשוב עליהם, ומ"מ הוא אוחז ברגעון התשובה, סוף סוף יבא ג"כ לשוב מאותם הדברים המعقבים את התשובה. ואז תהיה אורות תשובה למפרע גדולה מאד, ומתוך יציאתה מן המצר, מתוך העכובים הנගדים תפעול בכך עז וחזק מאד, ותהייה מההמינים הנבחרים של התשובה, החותרים את המחרת לקלbet את תשובתם של בעלי התשובה שאינם ראים להתקבל, כמו נשא וחבריו... וכשם שבמקרים שבבעל תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, כן במקרים שבבעל תשובה ששבבו-ע"פ שבידם הדברים המعقבים את התשובה עומדים אין בעלי תשובה פשוטים יכולים לעמוד שם, שהם נחשים לגבי עצמם בעלי התשובה, שבאו לשוב ובידם הדברים המعقבים את התשובה, כמו צדיקים גמורים לגבי בעלי התשובה.